

Topal Osman'ın lanetli gölgesi ve devrimci taktik

Garbis ALTINOĞLU

18 Haziran 2019

5 Haziran'da CHP'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı Ekrem İmamoğlu, AKP sözcülerinin Grek kökenli olduğunu ileri sürmeleri ve böylelikle Karadeniz ve Anadolu Türk vb. halkının ulusal önyargılarını kullanarak kendisini yıpratma çabalarına karşı çıktı. Ne var ki o bunu yaparken, demokratizmle bağdaşmayan ve kabul edilemez şeyler söyleyecekti. O Giresun'da yaptığı konuşmada aynen şöyle demişti:

Bir de bağlı olduğum değerler var. Türkiye'nin o güzelim Misak-ı Milli sınırlarına, komutanlarına, askerlerine, benim dedeme, sizlerin dedelerine, Topal Osman'a, bayrağına, havasına, suyuna, doğasına, bu ülkenin kuruluş değerlerine, Cumhuriyet'e, demokrasiye, çocuklarımızın dünden bugüne gelip, yarınlara ulaşmasının yolunu açan, bu ülkenin tek lideri Mustafa Kemal Atatürk'e bağlıyım. (İmamoğlu: Onların yürüdüğü akılsız yola girmeyeceğim, Sözcü, 5 Haziran 2019)

HDP milletvekili Garo Paylan'ın yanısıra AGOS yazarı Pakrat Estukyan da geçtiğimiz günlerde, Mihail Vasilyadis ile yaptığı Haftanın Hayı Huyu adlı TV programında İmamoğlu'nun bu sözlerini haklı olarak ve olması gerektiği gibi eleştirdi. Ancak Estukyan daha da ileri giderek AKP ile CHP arasında özde bir fark olmadığını, Topal Osman'a sahip çıkan CHP adayına 23 Haziran'da yapılacak olan İstanbul yerel seçimlerinde oy verilmemesinden yana olduğunu belirtti. (1) Facebook ve internet ortamında da bir çok kişi, İmamoğlu'nun bu sözlerine benzer bir tepki gösterdi.

Aslında bu yeni bir tartışma değil. Bugünkü CHP'nin, 1910'ların ve 1920'lerin İttihat ve Terakki Fırkası'nın ve Anadolu ve Rumeli Müdafaa-yı Hukuk

Cemiyeti'nin doğrudan devamı olduğu ve bu örgütlerin o dönemdeki siyasal konumlarını neredeyse aynen muhafaza ettiği düşüncesi hayli yaygın. Özellikle de Rum, Ermeni ve Kürt yurtseverleri arasında. Bu savın gerçek durumu, tam olarak yansıtmadığı belli. Bugün İttihat ve Terakki'nin ruhunu yaşatan asıl taraf CHP değil, Erdoğan ve derin devletin onunla bağlaşma halinde olan kanadıdır. 24 Mayıs 2019 tarih ve Bir Eleştiriye Yanıt başlıklı makalemde bu konuyu ele almış ve şöyle demiştim:

1950 sonrasının ve özellikle 1960'ların ikinci yarısının ve 1970'lerin CHP ile İttihat ve Terakki Fırkası özdeşleştirilemez 1950 sonrasının CHP'nin, İttihat ve Terakki Fırkası'nın 1915-20 döneminde izlediği etnik arındırma ve jenosit politikalarını savunduğu ve yaşama geçirmeye çalıştığı ileri sürülemez CHP 1950 sonrasında da gerici, devletçi, şoven, Hristiyan düşmanı, anti-komünist bir parti olmayı sürdürmüştür elbet. Fakat bütün bu dönem boyunca CHP, baş düşman konumunda bulunan iktidardaki -AP, MHP gibi- sağcı, gerici ve faşist partilerle ve 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 darbelerinin mimarlarıyla yer yer işbirliği yapmakla birlikte yer yer de onlara karşı tavır almış ve hatta belli ölçülerde kendisi de bu sağcı ve faşist güçlerin hedefi olmuştur.

AP, MHP, AKP gibi partileri ve 12 Martçı ve 12 Eylülcü generalleri DEĞİL de, CHP'ni esas ya da baş düşman gibi görmenin çok tehlikeli bir sonucu, işçi sınıfının ve diğer emekçilerin güncel görevlerini görmezden gelmek ve bu güncel göreve sırt çevirmektir. CHP'nin atasının İttihat ve Terakki Fırkası olması, kendi kanlı gerici geçmişiyle hesaplaşmamış ve hesaplaşmayacak olması, bu partinin Türk-Kürt sorununun çözümüne olanak vermeyen bir Türk şovenizmine saplanmış olması, işçi sınıfının ve diğer ezilen katmanların demokratik bilincini yozlaştırması vb. en sert ve acımasız suçlamaların konusu yapılmalıdır elbet. Ama bu günahlarından ötürü CHP esas ya da baş düşman sayılamaz. BUGÜN böyle yapmak ise daha da beter bir sonuç verecektir: Bu dargörüşlü yaklaşım bugün İttihat ve Terakki'nin ruhunu miras almış olan, onun Panturanizminin yerine Panislamizm benzeri bir ideolojiyi geçirmiş bulunan, Osmanlı İmparatorluğu'nu ve Hilafet kurumunu yeniden diriltme düşleri gören ve bundan hareketle Suriye başta olmak üzere bir dizi Ortadoğu ülkesi halklarının kanını döken Erdoğan-AKP diktatörlüğünün ve onun bağlaştığı olan bir diziyasave yasadışı gerici ve faşist örgütün (MHP, BBP, Huda Par, SADAT, Osmanlı Ocakları, mafyatik gruplar, Suriye kökenli terör örgütleri vb.) temsil ettiği ASIL tehlikeyi önemsememe ve görmezden gelme hatasını, daha doğrusu suçunu işlemeye yol açar. Dahası İmamoğlu olayında, bir devrimci demokratla değil, bir liberal demokratla ya da bir burjuva demokrasiyle karşı karşıya olduğumuzu unutamayız. Dolayısıyla, sistemli hale

getirmediğ ve propagandasının ana gövdesini böylesi bir temel üzerine oturtmadığı sürece İmamoğlu'nun bu kabul edilemez sözlerine şaşırarak ve onu Tayyip Erdoğan ile aynı yere koymak ta doğru olmayacaktır.

Bu tartışma ve Facebook ve internet ortamında yayınlanan benzer yazı ve yorumlar bana, anti-faşist İtalyan yazarı Ignazio Silone'nin lise yıllarımda okuduğım ünlü Fontamara adlı romanını anımsattı. Silone burada, anarşizmin etkisi altında olan eğitimsiz, ama yürekli bir devrimci işçiden söz ediyordu. O, yaşadığı köyde diğer anti-faşistlerle ve devrimcilerle yapılan tartışmalarda hepsi de kahrolsun! demekle yetiniyor, bunun dışında bir şey söylemiyordu. Strateji ve taktik biliminden habersiz bir yoksul emekçi böyle davranabilir ancak kendilerine devrimci öncü payesi biçenler böyle davranamazlar. Tutarlı devrimciler elbette soruna uzun erimli ya da stratejik olarak bakar ve sömürücü sınıfların ve onların TÜM liderlerinin, partilerinin ve kurumlarının kahrolmasından yana olurlar. Bunda bir kuşku yok. Zaten böyle düşünmeyen ve sadece iktidarda bulunan kliğin devrilmesine kilitlenen, burjuva demokrasisiyle ve/ ya da ulusal kurtuluşla yetinenler sadece bir yarım devrimci, hatta bir reformist olarak kalırlar. Böylelerinin silahlı bir güce ve geniş bir kitle tabanına sahip olması da asla onları tutarlı devrimci yapmaya yetmez. Zulme ve zalimlere karşı duyulan devrimci öfke ve nefretin sınıfsız ve sömürsüz bir toplum kurma savaşımında çok önemli ve değerli bir yeri vardır. Böyle bir duyguya sahip olmayanlar, diğer özellikleri ne olursa olsun iyi ya da sahici bir devrimci olamazlar.

Ancak, sınıf savaşımı gibi çok karmaşık bir sürece sadece ya da esas olarak devrimci duygularla/ meşru devrimci öfke ve tepkilerle yaklaşılamayacağı ve stratejik bakış açısının olduğu gibi taktik alanına aktarılamayacağı da açıktır. Burada somut koşulların somut analizinin yapılması, siyasal güç dengelerinin ve bu dengelerde meydana gelen değişikliklerin sıcağı sıcağına izlenmesi ve hesaba katılması gerekir. Tarih ulusal ve toplumsal kurtuluş için savaşım veren devrimci örgütlerin, ezen, sömürgeci, hatta emperyalist devletlerle ya da bu devletin belirli kanatlarıyla geçici uzlaşmalar yapmalarının ya da taktiksel bağlaşmalar kurmalarının hiç de az görülen, seyrek rastlanan bir olgu olmadığını gösteren örneklerle dolup taşmaktadır. Bu da nesnelerin doğası gereğidir. Bu yüzdendir ki Lenin işçi sınıfının devrimci kurtuluş savaşımı için şöyle demişti:

Devletler arasındaki sıradan savaşlardan yüz kez daha daha çetin, daha uzun ve daha çapraşık bir savaş olan uluslararası burjuvazinin devrilmesi uğruna savaşa girmek, ve önceden dolambaçlı yollara başvurmayı, (bir anlıkbile olsa) düşmanlarımızı bölen çelişkilerden yararlanmayı (geçici olsalar da, pek o kadar

güvenilir olmasalar da, sallantılı olsalar da, koşullara bağlı bulunsalar da) olası müttefiklerle anlaşma ve uzlaşmaları reddetmek son derece gülünç bir davranış olmaz mı? (Komünizmin Çocukluk Hastalığı, Sol Komünizm, s. 66)İşçisınıfının devrimci kurtuluş savaşımı için geçerli olan bu kuralın, toplumun daha geri katmanlarının daha geri ve daha sınırlı taleplerle yürüttüğü savaşimler için daha da geçerli olacağı açıktır.

1980'lerin başlarında 12 Eylül askeri-faşist rejiminin zindanlarında yattığımız sıralarda, diğer Kürt milliyetçisi örgütlerin PKK'ne yönelttiği en önemli eleştirilerden birisi de bu örgütün, başında Hafız Esat'ın bulunduğu Suriye devletiyle bir taktiksel işbirliği içine girmiş olmasıydı. Söz konusu örgütler, henüz 15 Ağustos 1984 Eruh-Şemdinli eylemlerinin gerçekleştirilmediği ve bugünkü güç, etki ve saygınlığına sahip olmaktan uzak olduğu bu yıllarda PKK'ni, sömürgeci bir devletle işbirliği yapmakla suçluyorlardı. Ne var ki, görünüşte radikal solve çok devrimcibir nitelik taşıyan bu eleştiri özünde hatalıydı. Neden? Çünkü PKK o dönemde, haklı olarak baş düşman saydığı Türk gericiliğine karşı, rakip bir burjuva devletin sunduğu olanaklardan yararlanıyordu. Suriye devleti ise, PKK'ni desteklemek suretiyle, ülkesindeki Müslüman Kardeşler örgütünü destekleyen ve kendi topraklarından doğan ve Suriye'ye geçen Fırat ırmağının suyunu kısan Ankara rejimine misilleme yapıyordu. Yani, gerek PKK'nin ve gerekse Suriye devletinin Türk gericiliği ile anlaşmazlık ve kavgaları her iki tarafı, 1998 yılına kadar sürecek olan bir taktiksel işbirliğine sürüklemişti.

Bu örneğe, İkinci Dünya Savaşı döneminde Sovyetler Birliği'nin baş düşman konumundaki faşist bloka karşı ABD ve Britanya emperyalistleriyle bir anti-faşist bağlaşma kurması örneğini ekleyebiliriz. Stalin ve diğer Sovyet liderleri ne aptaldılar, ne de belleksiz. Onlar, ABD ile Britanya'nın, özellikle Britanya Başbakanı Churchill'in, komünizmin ve Sovyet Rusya'nın can düşmanı olduğunu ve aralarında ABD ile Britanya'nın da bulunduğu emperyalist devletlerin yüzbinlerce, hatta milyonlarca Rusyalı emekçinin can verdiği İç Savaş döneminde (1918-1922) Beyaz Muhafızları desteklemiş olduklarını, bu iki devletin 1920'lerde ve 1930'larda anti-Sovyetik bir politika izlediğini vb. çok iyi biliyorlardı. Ama bu onların 1941'den itibaren, baş düşman ya da esas tehlike konumunda bulunan Almanya-İtalya-Japonya faşist blokuna karşı ABD ve Britanya ile geçici bir işbirliği içine girmelerine asla engel olmadı. Bu dönemde faşist blokun saldırısıyla karşı karşıya ya da onların işgali altında bulunduğu bir dizi Avrupa ve Asya ülkesinde de benzer taktikler uygulandı. Bir başka örnek: Çin'de, başında Çan Kay-şek'in bulunduğu gerici Kuomintang rejimi 1930'lu yıllarda, yani 1931-1937 döneminde Çin'in orta bölgelerinde

oluşturulan kurtarılmış b6lgelere (Kiangsi Sovyeti ya da Çin Sovyet Cumhuriyeti'ne) karşı pek çok askeri sefer yapmış ve bu seferler sırasında Çin KP ye ve sempatizanlarının yanısıra yüzbinlerce ve belki de milyonlarca k6yly katletmişti. Ama bu, İkinci Dünya Savaşı sırasında Çin KP'nin Japon işgaline karşı Kuomintang'la anti-Japon bir birleşik cephe politikası izlemesini ve b6yle bir cephe oluşturmasını engellememişti. Dahası bu birleşik cephe, Kuomintang rejimine bağlı askeri birliklerle Çin KP'ne bağlı Kızıl Ordu birlikleri arasında yer yer meydana gelen çatışmalara rağmen devam etmişti. Taktiksel işbirliğine giren iki taraf arasındaki b6yleli işlişkiler her zaman, güçlü olanın güçsüz olanı tümüyle kendi denetimi altına alması ve güçsüz olanın güçlüye tabi kılınması riskini taşır. Bu risk, iki taraf arasındaki g eşişsizliğinin büyümesi oranında daha da artar. (PKK'nin ABD ile işlişisinde b6yleli bir riskin olması bundandır. PKK liderlerinin ABD ile stratejik bir işlişi geliştirme eğilimi bu riski daha da arttırmaktadır.) Ama bu, b6yleli taktiksel bağlaşmalara girmemeyi ve baş düşman konumundaki g ya da gleri en st düzeyde izole etme çabasından vazgeçmeyi haklı çıkarmaz.

NOTLAR

(1) Estukyan burada babaannesinin kendisine aktardığı ve Topal Osman adlı katilin doğrudan sorumlu olduğu bir epizotu aktarmıştı. Onun Estukyan'a anlattığına g6re Topal Osman'ın etesi Tokat'ın Erbaa ilçesini bastığında bütün yetişkin erkekler ile merkezinin dışına çıkarılarak orada 6ldrlmşlerdi. Geriye kalan kadın ve çocuklara gelince onlar da ilçenin hamamına ya da hamamlarına doldurulmuşlardı. Bunu g6ren ilçenin Türk kadınları bu hamamlara giderek oradaki kk kız çocuklarını almaya koyulmuş ve b6ylelikle 6lmden kurtarmışlardı. Estukyan'ın babaannesi de bu şekilde kurtulanlar arasındaydı. Babaannenin annesi kk bir erkek çocuğunu da bir Türk kadınına vererek kurtarmak istemiş, ancak bu işteği kabul edilmemişti. Topal Osman'ın etesi, kk kız çocuklarının dışında kalan herkesi ise o hamamlarda yakarak 6ldrecekti.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden

paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)